

Motion till riksdagen

1987/88:L619

av Gunhild Bolander och Bengt Kindbom (c)

om uppräknig av skadeståndslivräntor

Med anledning av riksdagens skrivelse den 21 maj 1980 (rskr 1979/80:336) om uppräknig av skadeståndslivräntor uppdrog regeringen åt försäkringsinspektionen att undersöka vilka lösningar som kan komma ifråga för att förbättra ställningen för livräntetagare med maximerad värdesäkringsnivå samt att redovisa för- och nackdelar med de olika lösningarna.

Inspektionen fullgjorde i november 1981 sitt uppdrag genom att till regeringen överlämna en promemoria beträffande dessa frågor vilken utarbetats av en arbetsgrupp med representanter för inspektionen och försäkringsbranschen.

Sedan promemorian remissbehandlats, diskuterades den vid överläggningar i november 1982 med företrädare för bl. a. inspektionen och försäkringsbranschen.

Som en följd av dessa överläggningar utfäste sig alla försäkringsbolag med koncession för trafik- eller ansvarsförsäkringsbolag, genom en frivillig överenskommelse i november och december 1983, att fr. o. m. den 1 februari 1984 utge värdesäkringstillägg till vissa skadeståndslivräntor utöver vad som följer av lag eller annan författning.

I regeringsbeslut den 2/2 1984 med anledning av den inledningsvis nämnda riksdagsskrivelsen sägs som avslutning följande:

Frågan om en ytterligare värdesäkring av skadeståndslivräntor med maximerad värdesäkringsnivå får anses ha fått en tillfredsställande lösning genom det åtagande som försäkringsbolagen har gjort. Det kan förväntas att s. k. självförsäkrare som utger skadeståndslivräntor, dvs. främst vissa kommuner och landsting, kommer att värdesäkra livräntorna efter de grunder som anges i den angivna överenskommelsen. Även statliga myndigheter som utger skadeståndslivräntor bör värdesäkra dessa på motsvarande sätt. Bl. a. mot denna bakgrund har frågan om ytterligare värdesäkring genom lagstiftning mist sin aktualitet. Den fortsatta utvecklingen bör dock följas med uppmärksamhet. Om det finns skäl till det, kan frågan om lagstiftning om ytterligare värdesäkring tas upp på nytt.

Vid en jämförelse mellan utvecklingen för livräntor och för basbeloppet kan enkelt konstateras att livräntorna släpar efter. Detta kan inte vara en rimlig utveckling. Enligt vår uppfattning bör riksdagen på nytt uppdra åt regeringen att göra en motsvarande utvärdering som den som gjordes 1980/81. Riksdagen bör också uttala sig för att principen bör vara en utveckling av livräntorna som är socialt och ekonomiskt acceptabelt i förhållande till andra motsvarande förmåner.

Hemställan

Med hänvisning till vad som ovan anförts hemställs
att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om översyn och uppräknig av skadeståndslivräntor.

Stockholm den 24 januari 1988

Gunhild Bolander (c)

Bengt Kindbom (c)